

MASARYKOVA UNIVERZITA V BRNĚ
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKY

Úprava textu pro jedince se sluchovým postižením

**Rozvoj komunikačních dovedností u jedinců se sluchovým
postižením SPLBP_RKDS**

Vyučující PhDr. Lenka Doležalová, Ph.D.

Jarní semestr 2011

Vypracovala: Aneta Volková (350273)

Brno, květen 2011

Úvod k práci

Pro svou práci jsem zvolila pohádku O třech kůzlátkách. Text je určen pro žáka se sluchovým postižením, který chodí do 2. třídy ZŠ.

Vlevo od 1. strany textu je vložena celostránková ilustrace, aby byl text pro žáka přitažlivější.

Text je doplněn vysvětlivkami, které se nacházejí pod čarou na konci pohádky. V textu jsou vysvětlována slova podtržena a zvýrazněna **tučně**. Dále jsem zvolila širší řádkování a zvětšené písmo, aby se žákům četlo lépe. Přímá řeč je na samostatném řádku včetně uvozovací věty. Výpověď je s uvozovkami a je psaná *kurzívou*.

Za textem čekají na žáka ještě 2 úkoly – vybarvení obrázku a vyplnění křížovky se stejným tématem, jako je pohádka.

Za touto částí, která je určena pro žáka, je přidána vyplněná křížovka – pro kontrolu učitelem.

Na konci je dispozici původní text pohádky, který jsem potom upravila.

Zdroje

Původní text:

Neposlušná kůzlátka. In *Pohádky* [online]. [s.l.] : [s.n.], 2008 [cit. 2011-05-21]. Dostupné z WWW: <http://www.detskestranky.cz/clanek/858-neposlusna_kuzlatka.htm>.

Obrázek na vymalování:

O vlkovi a kůzlátkách : omalovánka. In *Omalovánky* [online]. [s.l.] : [s.n.], 2010 [cit. 2011-05-21]. Dostupné z WWW: <http://www.detskestranky.cz/clanek/1931-o_vlkovi_a_kuzlatkach_omalovanka.htm>.

Použitá literatura:

DAŇOVÁ, M. *Metodika úpravy textů : pro znevýhodněné čtenáře*. Praha : Grada Publishing, a.s., 2008. s. 192. ISBN 978-80-247-2389-1.

O třech kůzlátkách

V chaloupce žila koza se svými třemi kůzlátky. Ráno šla koza jako vždy na pastvu.

Když koza odcházela, varovala malá kůzlátka: „*Kůzlátka, děťátka, já jdu na pastvu, abych měla pro vás mléko. Vy buďte hodná a nikomu neotevírejte. Mohl by přijít vlk a všechny vás sežrat.*“

Za okny kozu slyšel vlk. Rozhodl se, že na kůzlátka vyzraje. Chtěl je sežrat. Počkal, až koza odejde. Potom zaťukal na dveře.

Vlk řekl: „*Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Vaše maminka přišla, mléko vám přinesla.*“

Kůzlátka chtěla otevřít, ale nejmladší kůzlátka řeklo: „*Ne, ty nejsi naše maminka. Ty jsi zlý vlk. Naše maminka má hezčí hlásek. Ty máš hrubý hlas.*“

Vlk tedy odešel. Šel ke kováři a nechal si jazyk upilovat.

Potom se vrátil k chaloupce. Zavolal hezčím hláskem: „*Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Vaše maminka přišla, mléko vám přinesla.*“

Kůzlátka mu chtěla otevřít, ale nejmladší kůzlátka zavolalo: „*Ukaž nám přes dveře svou nohu. Tak poznáme, jestli jsi opravdu naše maminka.*“

Vlk ukázal svou nohu. Nejmladší kůzlátka řeklo: „*Ne, ty nejsi naše maminka. Ty jsi zlý vlk. Naše maminka má bílou nohu.*“

Vlk tedy znovu odešel. Tentokrát šel **k pekaři**, aby mu zasypal nohy bílou moukou. Potom se vrátil zpět k chaloupce.

Vlk zavolal: „*Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Vaše maminka přišla, mléko vám přinesla.*“

Kůzlátka přemýšlela a říkala: „*Hlásek má jako maminka, i nohu má bílou jako naše maminka. Musí nám ukázat ještě ocas.*“

Vlk ukázal ocas.

Nejmladší kůzlátko řeklo: „*Ne, ty nejsi naše maminka. Ty jsi zlý vlk. Naše maminka má malý **ocásek**. Nemá takhle velký a **huňatý** ocas jako máš ty.*“

Vlk tedy běžel **k tesaři**. Tam si nechal ocas useknout. Potom přišel znovu k chaloupce.

Vlk znovu řekl: „*Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Vaše maminka přišla, mléko vám přinesla.*“

Kůzlátka si opět nechala ukázat nohu i ocas. Zdálo se jim, že je to opravdu jejich maminka. Kůzlátka tedy otevřela. Vlk skočil do dveří a všechna kůzlátka sežral. Jen to nejmenší se stihlo schovat za kamna. Pak se šel vlk napít k rybníku a tam usnul. Odpoledne přišla domů koza. Volala svá kůzlátka, ale vylezlo jen to malé **vystrašené**. Hned vyprávělo mamince, co se stalo. Maminka pak běžela k rybníku. Vlk tam ještě ležel. Koza vlkovi svými rohy **rozpárala** břicho. Kůzlátka vyskočila ven. Společně s maminkou se radovala. Jsou zachráněna! Od té doby kůzlátka svou maminku poslouchají a nikomu neotevírají.

Nová slova

v chaloupce (chaloupka) = v malé chalupě, chatě, domě

na pastvu (pastva) = tráva na louce pro zvířata

varovala (varovat) = řekla, aby si kůzlátka dala pozor

děťátka = děti

sežrat = sníst

vyzraje (vyzrát) = bude chytřejší než kůzlátka

hlásek = méně hlasitý (tichý) hlas

hrubý hlas = nepříjemný hlas

ke kováři (kovář) = k pánovi, který pracuje se železem (má nástroj, kterým může něco upilovat)

upilovat = pilníkem ubrousit = odstranit nástrojem, kterému se říká pilník

k pekaři (pekař) = k pánovi, který peče pečivo (používá mouku)

ocásek = malý ocas

huňatý = chlupatý

k tesaři (tesař) = k pánovi, který pracuje se dřevem (může něco useknout)

vystrašené = mělo strach, bálo se

rozpárala (rozpárat) = roztrhla, udělala díru

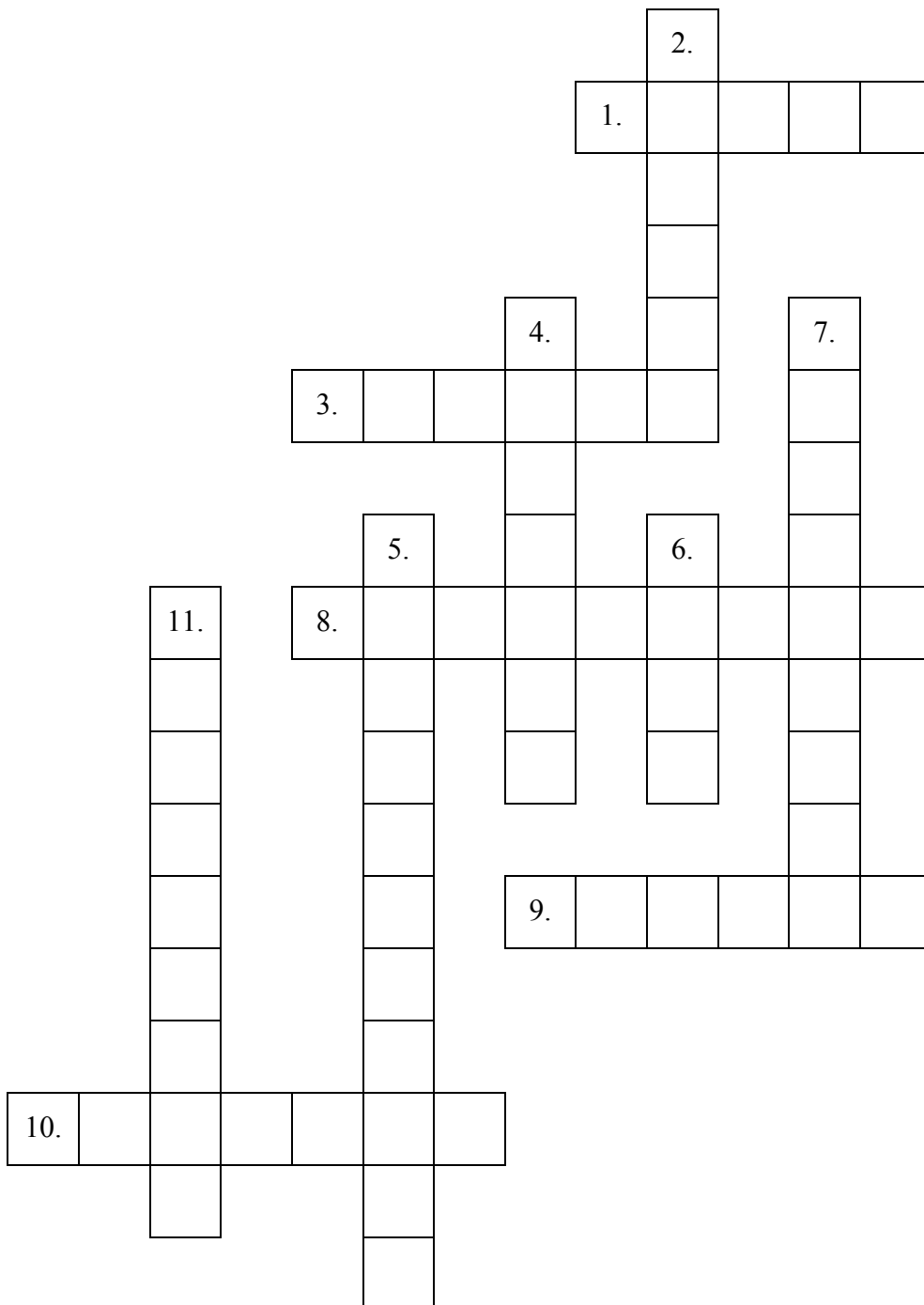
Úkoly k textu

- 1) Vybarvi obrázek. Řekni, co na něm vidíš. Kdy se to stalo – na začátku, uprostřed nebo na konci pohádky?

2) Vyplň křížovku.

1. Maminka kůzlátek je _____ .
2. Pán, který pracuje se železem je _____ .
3. Pán, který pracuje se dřevem je _____ .
4. Vlk skočil do dveří a všechna kůzlátka _____ .
5. Kůzlátko, které mělo strach, bylo _____ .
6. Kdo sežral kůzlátka? _____
7. Kdo žil v chaloupce s kozou? Tři _____ .
8. Co dělala koza, když odcházela? _____
9. Pán, který peče pečivo je _____ .
10. Malý ocas je _____ .
11. Koza se svými třemi kůzlátky žila v _____ .

Původní text

V jedné chaloupce žila koza se svými kůzlátky. Jednoho rána šla koza jako obvykle na pastvu. Když odcházela, varovala malá kůzlátka: „Kůzlátka, děťátka, já jdu na pastvu, abych měla pro vás mlíčko, ale vy buďte hodná a nikomu neotevírejte. Mohl by přijít vlk a všechny vás sežrat.“

Za okny ale kozu slyšel vlk a rozhodl se, že na kůzlátka vyzraje a sežere je. Proto počkal, až koza odejde a potom zaťukal na dveře. „Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“

Kůzlátka už už chtěla otevřít, ale nejmladší se ozvalo: „Ne, ty nejsi naše maminka, ty jsi zlý vlk. Naše maminka má hlásek jako konipásek, ty máš hluboký a hrubý hlas.“

Vlk tedy odešel s nepořízenou. Šel ke kováři a nechal si jazyk upilovat. Poté se vrátil k chaloupce a volal jemným hláskem: „Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“ Kůzlátka mu chtěla otevřít, ale nejmladší zvolalo: „Ukaž nám přes dveře svou nohu, ať poznáme, jestli jsi skutečně naše maminka.“ Vlk ukázal svou nohu a nejmladší řeklo: „Ne, ty nejsi naše maminka. Ty jsi zlý vlk, naše maminka má běloučkou nožku.“

Vlk tedy opět odešel. Tentokrát rovnou k pekaři, aby mu zasypal packy bílou moukou. Poté se vrátil zpět k chaloupce.

„Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“ Kůzlátka uvažovala: „Hlásek má jako maminka i nohu má bílou jako naše maminka ale...“ „Ukaž nám ještě ocas.“ Vlk ukázal ocas a nejmladší kůzlátka zvolalo. „Ne, ty nejsi naše maminka, ty jsi zlý vlk. Naše maminka má malý ocásek, ne takhle velký a huňatý jako ty. Vlk tedy běžel k tesaři, kde si nechal ocas useknout a přišel znovu k chaloupce. „Kůzlátka, děťátka, otevřete mi vrátka. Ve vemínku mlíčko nesu, v hubě voděnku a na rohách travičku.“ Kůzlátka si opět nechala ukázat nohu i ocas, ale zdálo se jim, že je to skutečně jejich maminka, a tak otevřela.

Jenže vlk skočil do dveří a všechny je sežral. Jen to nejmenší se stačilo schovat do kamen. Poté se šel vlk napít k rybníku a tam usnul. Odpoledne přišla domů koza. Volala svá kůzlátka, ale vylezlo jen to malé vystrašené a hned vyprávělo mamince, co se přihodilo.

Ta neváhala ani chvíli, běžela k rybníku, kde ještě vlk ležel, a tam mu svými rohy rozpárala břicho. Vyskočila kůzlátka a společně s maminkou se radovala, že jsou zachráněna. Od té doby kůzlátka svou maminku poslouchají a nikomu neotevívají.